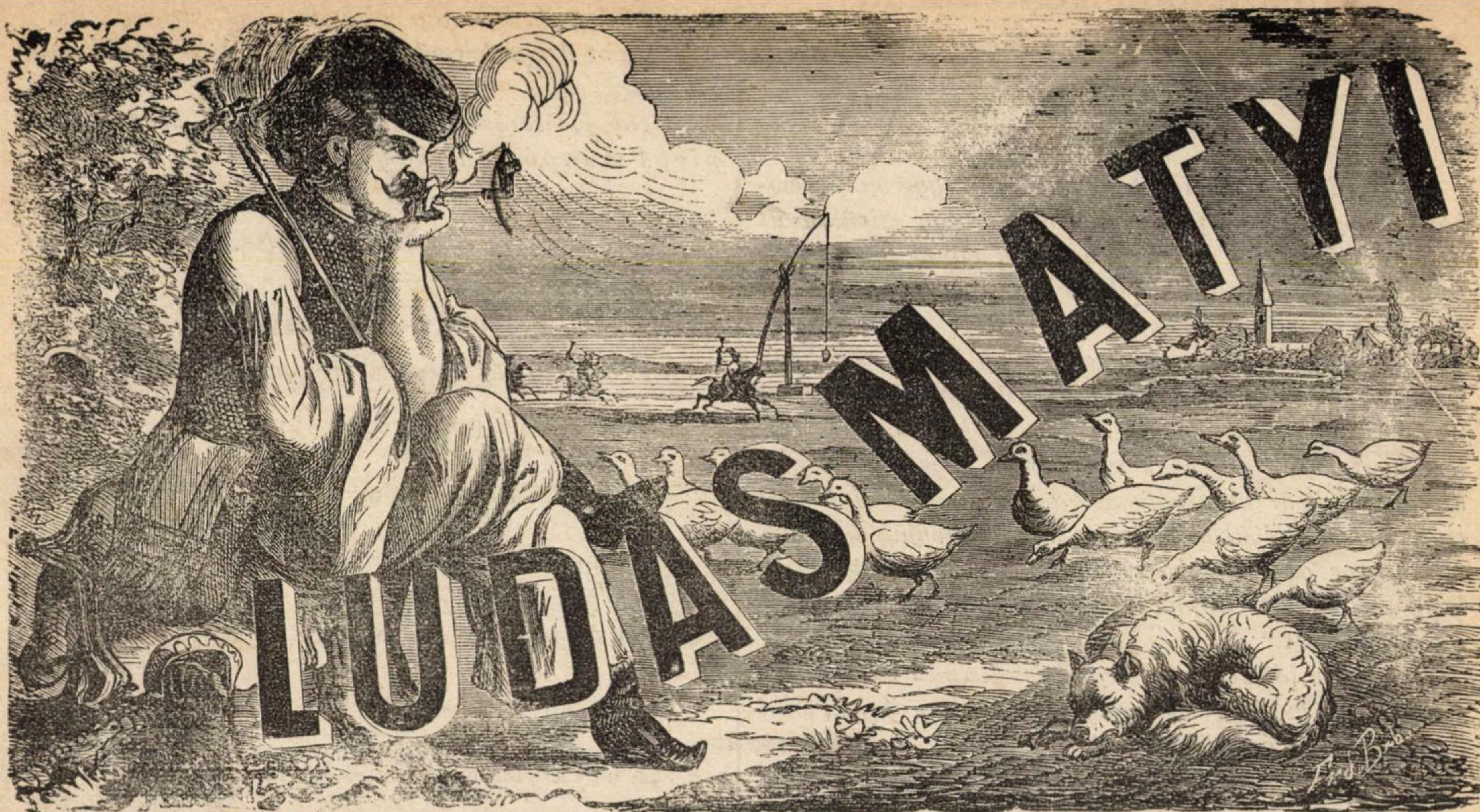

VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.

Az előfizetési pénz a Kiadóhivatalba városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, oktober 20. 1872. 43 szám.

GYŰJTŐKNEK 5t előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.

Hivatalos titok!!

A honvédek generálját
Menyus vitéz hadügyér
Urat interpellálom én
Egy kis nemzeti ügyér . .

Rövideden előadom
Im a dolog fácitját:
Hogy a tisztelt miniszter ur
Megérthesse a nyitját.

A financdirectiótól
Vitéz Menyus! hadd csak halld!
Szétválasztották nem rég a
Fiók letét hivatalt.

És minthogy itt a kasszában
Sok milliócska hever . .
A budai komandótól
Strázsát kértek . . mit Gewehr.

A silbakot a komandó
Csakis ugy igérte meg:
Hogy ha lesz az épületnél
Katona faköpönyeg?

Állitottak tehát egyet
Erre a bulletinre . . .
Be is festették azt szépen
Pompás nemzeti szinre.

Mikor ezzel készen voltak
S kérték, hogy no adja hát . .
Áz Oberkommandó azt a
Cserepáros katonát . . .

Tudod-e azt Menyus vitéz!
Hogy mi lett a resultát?
Az, hogy „strázsát nemzeti szin
Faköpönyegbe nem ád.“

Ugy e bizony ez is vivmány!?
No megköszönjük szépen . .
S kérdem a honvédminisztert
Egy nemzetnek nevében!

A gyalázat szégyen pirja
Nem égeti-e képét?
És ha cserepárt nem adnak.
Mire való a honvéd?

Ludas Matyi.

Vitéz Kujon generális ur
bizalmas levele a magyar delegátusokhoz.

Kedvelt hiveim, nagyrabecsült füles atyafiak!

Mindig hallottam azt, még nyáladék gyermekkorombban is, hogy nincs a földkerekén olyan lágy szivü, tátott száju náció, mint a magyar! mert ha bánni tudnak vele mint hősköltemény ei s népdalai is mondják, „még az ingét is odadja."

Eleinte ugyan midőn azt a négy millió, s néhány százezer bakatell forint előirányzatát kendtek elé beterjesztettem, nadrágomban nem épen csekély szurkot éreztem, mert azt hittem, hogy a folytonos préselés, végre is kifogja meriteni atyaságtoknak birkatürelmét, s nagyot rugván bödültségükben, bizony még azt fogják mondani, mit egykor az a megbokrosodott ónodi országgyülés, hogy „eb ura fakó, nekünk bizony nem parancsol a német." . , .

Hanem látszik, hogy kegyelmeteken már sokat fogott a civilizátió puhitó rendszere. s nem olyan szilajak, mint őseik, ama vad ónodiak voltak.

Legyen ezen érdemekért méltó Bach és Smerling, nem ugyan az akasztó, hanem valami más monumentális fára.

Ugy látszik, hogy nagyon megkönnyitették ezek a vércsetermészetü urak az én ösvényemet, s nem igen sok akadályt hagytak nekem arra nézve, hogy utamon szabadon és fenakadás nélkül mehessek előre.

Soha már fáinabb, engedelmesebb népet nem sütött európai pék Aradig, mint ez a magyar delegátió!

Csak azt bánom, hogy 4 millió helyett, 14 milliót nem kértem töle!

Mert hisz ugy ki van ez a magyar már az engedelmességre dressirozva, hogy nyergelni lehet, mint egy meklenburgi táltost.

Hanem meg is szolgálom nekik ezt a barátságot.

Mindegyik delegátus számithat arra, hogy tekintve a közös haza iránt tett érdemeket és szolgálatokat, a körülményekhez képest, mint egykor Deák Ferenc nagy és bölcs hazánkfia szokta mondani, esetről esetre, mindegyik delegátusnak testére, jó erős mungó nadrágot szabatok.

Igy a hazafiság és a buzgalom, legalább meg lesz jutalmazva és fel lesz tüntetve.

Azon kivül, ha csak valami csak aranyér, vagy valami makacs köszvény meg nem rongálja tábornoki inamat, számithatnak még más barátságra, és a kitüntetés más nemeire is.

Én smucig soka sem voltam, s az érdemeket mindig tudtam méltányolni.

Ha Bécsbe feljönek, még vajas kiflit és szentelt gyertyát is kapnak kendtek tőlem.

Szentelt vizet majd ad hozzá gróf Ciráki és gróf Apponyi. Ezek a makverő polgárok is a mi kengyelfutó hiveink, s világért meg nem engedném, hogy a konforthoz szokott vágyaik, valamibe hijányosságot szenvedjenek.

Azért drága telegatyusok, fogadják kendtek kézszoritásomat.

Ha jövőre is mellettem szavaznak kendtek, lesz piros mungó nadrág quantum satis.

Kendteknek örök hivük
Vitézló **Kujon** *generális.*

Kuruc és a labanc.

(Történeti kép nem 1867-ből, hanem 1711-ből)

Deák Ferenc (az a régi)
Nagy kuruc!
A volt ám csak kemény magyar
Teremtucscs.
Tökölinél s Rákócinál
Eredes.
(No de tetted dicsérjen meg
Vén deres!
Tudta mit tart a nemzeti
Tiz parancs. .
„Kutya" lennék inkább — mondá —
Mint labanc!

Deák Ferenc Duna Vecse
határán . .
Öl, vág, és diadalt szerez
Vér árán.
Eldöngeti a labancot
Az öreg,
Vitézséggel egész tábort
Tör ő meg.
Krájc-t a vezért saját kézzel
Fogja el.
A labancok hadtervét igy
Rontja el.

Selmec alatt is vitézül
Csatázik,
Ott is addig öl, mig vérben
Nem ázik,
Hires Bottyán intézi bár
A harcot:
De csak Deák vág le legtöbb
Labancot.

Majd békét kér a labanc
A kuructól.
A kard helyét elfoglalja
A lud-toll.
S alá irja a békét nagy
Kuruc is.
Bárha tudta, hogy a labanc
Huncfut is.

Bakonyi levelek.

Édes Matyim!

Ugy örül a lelkem kivül és belül is. Hogy is ne?

Hát nem örvendetes egy állapot az, midőn egy magyar embert, hozzá még mágnást, Andrássit annyira megraknak, akarom mondani kitüntetnek a külhatalmak üstökösei minden rendü és rangu álló és bolygó csillagokkal, hogy a göncölszekerén és a fiastyukon kivül talán már egyéb sem maradt az égen.

Nem tom igaz-e? de itt a Bakonyban legalább azt beszélik, hogy Andrássy Gyula melle a berlini találkozás tiszteletére annyira kitapaciroztatott rendkeresztekkel, hogy a hatalmas Ozman-rendnek már csak a háta közepén jutott hely.

Szja bizony! ily szerencsétlenül jár az, a ki akaratlanul is nagy diplomata lesz.

Épen nem pletykabeszéd tehát, a mi itten nálunk a Bakonyban szájról-szájra jár, hogy a külügyminiszter ő excellentiájának legközelebb a monachoi císsár, a persah sah és a római csalhatatlanság is megküldi csillagait és keresztjeit.

Már ezeket aztán hol fogja ő excellentiája hordozni? alkalmasint a frakkjának két szárnyán.

Hanem azt mondják, hogy herceg Metternich mégis többrendbeli csillagokkal rendelkezett, azonban mi lett a vége?

Talán emlékszel rá édes Matyim! hogy ő hercegsége 1848-ban mint szökött meg Bécsből? Hogy ne emlékeznél, hiszen épen te beszélted el azt nekem, hogy ő hercegsége egy bérkocsin szökött meg, s midőn igy vitte a fiákeres kifelé Bécsből, egy utcai suhanc a kocsi hátulsó bakjára akart felkapaszkodni s a kocsis hátracsapva ostorával rákiálta:

„Eltakarodj huncfut! egy már ugyis ül itt bent."

Na de ez régen volt ugy-e?

Most uj emberek uj csillagok, s talán nem is olyan goromba fiákkeresek vannak. Tehát nem azért mondtam el, hogy még talán Andrássy is járhat ugy mint herceg Metternich!

Az egész csillaghullásnak csak az a haszna, hogy ragyogunk a ragyogó csillagát ennek a földies égboltnak, habár kevés is a pénzünk.

Serbusz vagy szervusz — Sobri Józsi.

„Nyugszik lelkem már csendesen."

A tihanyi félsziget nem csak ekhójáról hires és nevezetes, hanem a pápai deákok előtt arról is, hogy a református község igen szegény állapotu benne.

A mesternek ezelőtt néhány évvel még kókvája volt, mely deákmüszó annyit jelent, hogy házról házra sorba főztek a mesternek ebédet.

Egy izben afféle tréfás mester kerülvén a faluba, midőn tapasztalta, hogy heteken át napról napra minden háznál ugy nevezett „gazda hal"-at sütnek főznek számára, kezdte a hal traktát keservesen megunni.

Ezen segiteni kell, — gondolá magában a mester. — Kapta magát ő is mindennap a LXI-ik zsoltárt éneklé a templomban, melynek első verse következőleg szól:

„Kiáltásom hald meg isten, vedd füledbe az én könyörgésemet."

Ez az örökös kiáltás meg a templomba járó hiveknek nem tetszett. Egy darabig csak türték, csak elmondogatták a mester után, de miután látták, hogy a mester mindennap csak azt az egy zsoltárt fujja, felszólitotta az öreg biró, hogy miért gajdolja mindig ugyanazon éneket?

Hát azért éneklem biz én — mondá a mester — mert azt hiszem, hogy kigyelmetek nagyon szeretik az egyformaságot s az egyformaság kedveért mindennap gazda halat etetnek velem.

A falu bölcsei belátták a mester igazságát s a kupaktanács ugy intézkedett, hogy a mester hetenkint csak egyszer kapjon halat. Másnap mindjárt az öreg biró küldetett is neki töltött káposztát és turós csuszát, mire a mester megelégedését aztán ez énekben fejezte ki:

„Nyugszik lelkem már csendesen."

Adomák.

Nagy gyanu volt a Bach korszak alatt agy vámosi emberre, hogy szomszédjának lovát ellopta.

A Bach szolgabiró, a nélkül, hogy ez ügyben tüzetes vizsgálatot tett volna, legott az eset feljelentése után, elfogatta az illető polgárt, s biróságа elé állitotta.

— Hát erre, meg amarra, szedte vedte gazembere! — mondja neki a biró — ne is tagadja kend, kend a zsivány, kend lopta el a szomszédja lovát.

A delinquens igen flegmatikus ember volt, s igen restellette, hogy ez a Bach biró ilyen kegyetlenül neki rontott.

— Igen, igen! ismétlé a biró, nincs mit tagadni, minden tudva van, kend a lólopó.

— Mit? förmedt fel erre a vallatott — én lólopó? . . Az is huncfut a ki ezt mondja, s az is a ki elhiszi . .

Vizsgálat alatt állt egyszer egy mesterember.

— Hogy hivják kendet? kérdé a biró.

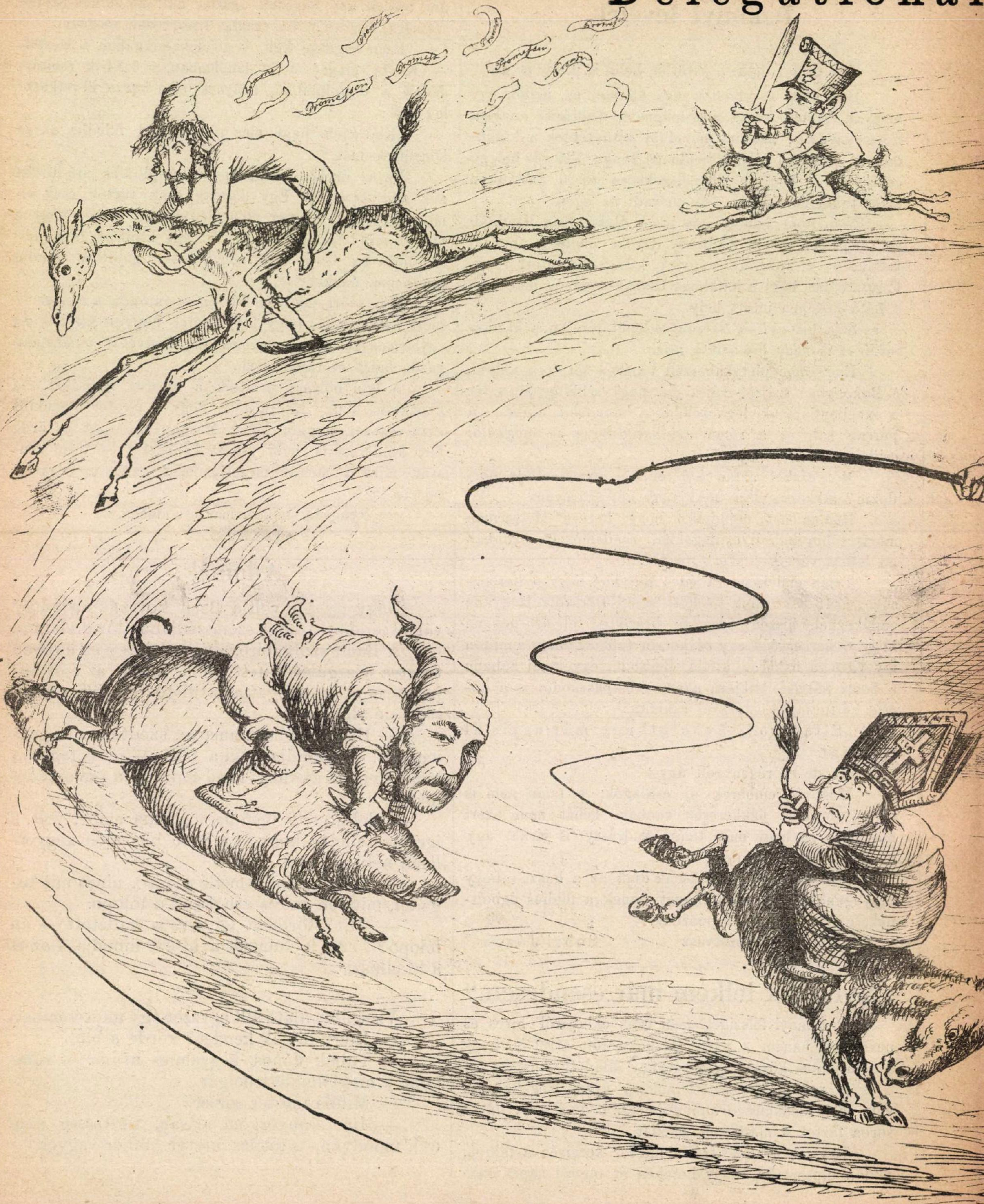
— Tubák János, kegyelmes uram! — válaszolá a megfélemlett polgár.

— Miféle mester ember?

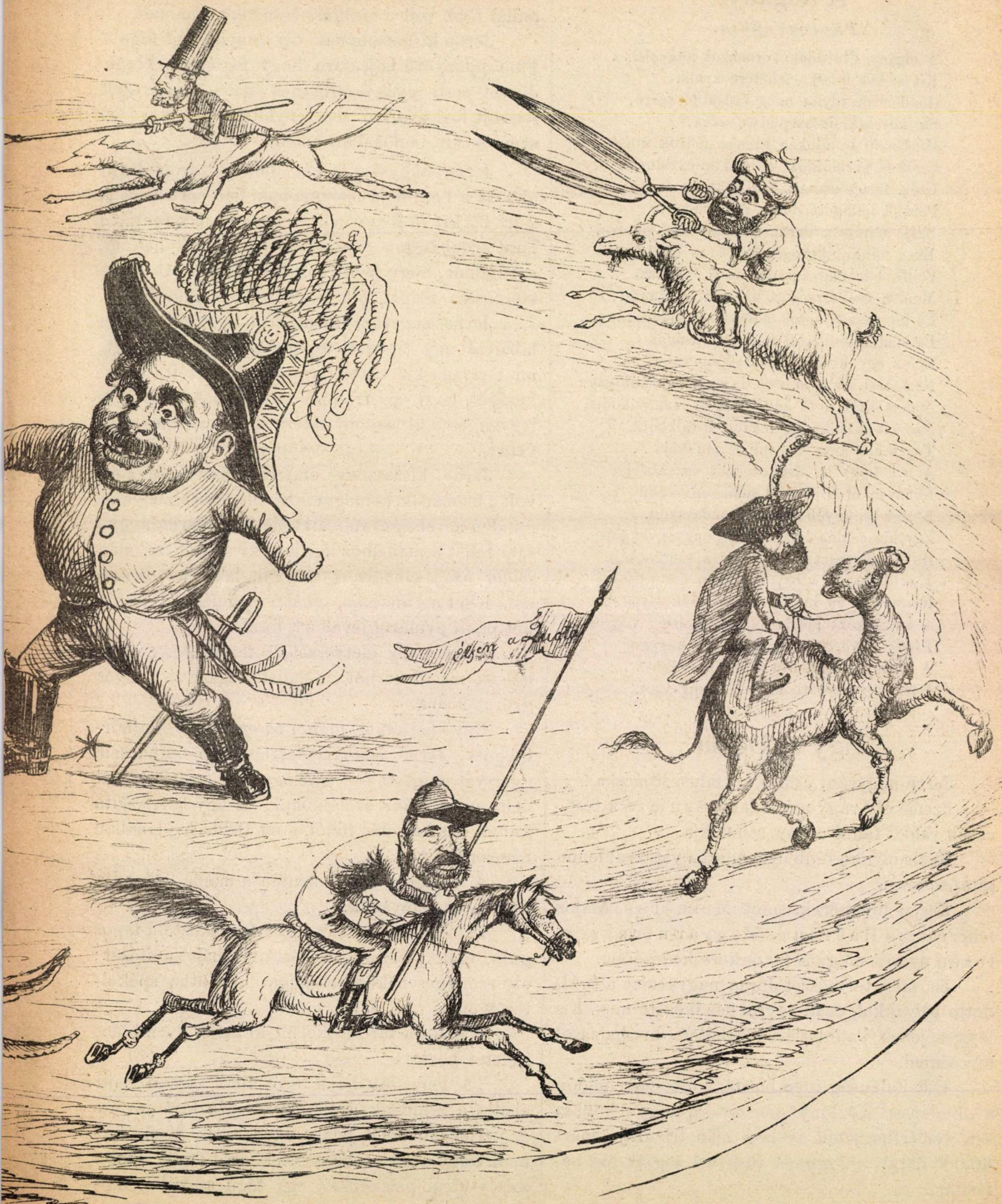
— Hát könyörgöm alásan, tisztesség nem esik mondván — takács mester emher vagyok.

---

*

Delegational
Promessen
Promessen

s hippodrom.

A cigány.

Photographia.

A cigány Plutónak kormozott angyala . .
Kit az üst feneke feketére nyala.
Göndörhaja olyan mint vadsüldő serte,
Suvixos szálait szeplősiti serke.
Csókaszin homlokán ráncos gödrök ülnek,
Szurkos szemöldöki görbén kifeszülnek.
Ürög, forog szeme, Vulkánusnak szene
Porától belepett durva pergamene.
Szája mindent darál, mindent őröl nyelve,
Hasa mindig korog, soha sincs eltelve.
Foltos bár nadrága, de azért felhuzza . .
Minden csekélységért az orrát felduzza.
És ha paszomántok pompázzák nadrágát . .
Le sem rajzolhatni kényes uraságát.
Egész egy hercegi hivatalt mutogat,
Nem arat és nem vet, de nem is szántogat ;
Nem kaszál, nem kapál, soh'se munkálkodik,
Mig ezt cselekedné inkább hivalkodik.
Teljes életében, ha van is munkája . .
Annyi, hogy az üstöt teknőt eszkábálja.
Könnyen él s élelmét a babonaságon
Keresi és egyéb mende-mondaságon.
Egy kis csalás lopás szinte nagy gyengéje,
Ritkán is veszt rajta, nagy a szerencséje.
A szükség és a baj nem igen fog rajtok.
Kormosak, és lusták miként a bivalyok.
A kettő közt mégis nagy különbség vagyon,
Bivaly a veresre haragszik de nagyon.
A cigány ellenben a veres nadrágot . .
Épen ugy szereti, mint a hazugságot.

Egy uj Delila.

Jerne nagysám csinos kis falusi libácska !

Szeme oly ragyogó, mint a Szumrák testvérek valódi talmi arany schmukja.

Keble olyan gömbölyü, mintha vattával lenne kitapacirozva.

Karjai hófehérek, mint Mészáros Alajos fehér cukra a Hatvan és Magyar-utca szegletén nyitott elegáns füszerkereskedésében.

Szóval a természet Jerne nagysámat megáldotta bályakkal, csak egyről feledkezett meg. Kis fejecskéjének padolatjára elfelejtett dus hajzatot növeszteni.

E hajtalanság igen busitá, különösen midőn a „Budapesti Közlöny"-ben olvasá, hogy a kopasz szt. Gellérthegynek is lesz már frizurája, mert 60,000 darab galagonya tüskével fogják azt befásitani.

Minél kevesebb haja volt Jerne nagysámnak, annál több volt a szolgáló leánynak Fáninak,

Jerne kisasszonynak oly annyira fájt foga a Fáni gyönyörü hajzatára, hogy fogfájását Török József pesti gyógyszerésznek itatos papirosból készült fogszivarkái sem enyhitették legkevésbé sem, dacára büdös illatuknak.

Jerne nagysám tehát minden áron birni akarta a Fáni haját schinyónak, fontjáért igért is 2 frt 25 krt (a lószőrnek is enyiért adják fontját.) Fáni azonban mit sem akart az alkuról hallani, azt mondá, hogy nem evett bolond gombát, hogy megfossza magát oly csekély árért ékességétől.

Jerne nagysám tehát sirt mérgében, pici lábaival ugy tipegett-topogott, s rugdalódzott, mint valami kis csacsi; roppantul sértette büszkeségét, hogy egy trampli szolgálónak szép haja legyen, és ő kisasszony létére még csak meg sem veheti.

Jerne kisasszony elkényeztetett leánykája volt a mamának, ki megszokta volt a kisasszonynak minden nevetséges vágyait teljesiteni. Jerne nagysám tehát a mamához fordult kivánságával, még pedig azon elhatározottsággal, hogy ha az övé nem lehet a Fáni haja, tehát ő megmérgezi magát két pakli gyufáról levakart foszforral.

A mama ily életveszélyes fenyegetésre eltökélette magában, hogy a hajat megszerzi kedves gyermekének.

Egy éjjel tehát, midőn az egész háznép hortyogott, Jerne mamája felkelt szép csendesen, gyertyát gyujtott és egy nagy fene szabó ollóval neki ment Fáni szolgálónak, és ugy lenyiszálta annak dus hajzatát tőből, mint Delila hajdanában Sámsonét.

A levágott hajat azután a mama oda adta prezentbe leányának.

Fáni szolgálót csak ugy környékezte a lapos guta, midőn felébredt és látta meghajatlanitását; oly rémségesen kezdett jajgatni, mintha spékelték volna.

A dolog a biró elé került, ki aztán ilyen bölcs itéletet hozott.

„A lenyiszált haj a birót illeti, azt ő majd eladja a zsidónak a szegények pénztára javára. A perlekedő felek pedig egyezzenek ki oly formán, hogy a mama hozasson Pestről Török József király utcai patikájából egy tégli szakál és haj-

növesztő pomádét 2 frt 10 krért, és azzal kenegesse a feje bubját a kisasszony és a szolgáló; az eredmény nagyszerü leend, mert 14 nap mulva olyan hosszu haja lesz mindkettőnek, mint a Tavaszi Endre szakála."

E bölcs itéletbe mindnyájan belenyugodtak. A pomádé rögtön meglett rendelve; három nap mulva posta utánvét mellett meg is érkezett a Rips-pomádé, és lett kenegetés derüre borura.

De óh csodák csodája! az a kevés haj, a mivel még birt Jerne nagysám és Fáni szolgáló, az is lehullott utolsó szálig a fejük tetejéről, mint ősszel a levél az ágról, és lőnek oly csiszta kopaszok, mint maga Török József patyikus. Most a csupaszfejü Jerne és Fáni be akarják perelni Török patyikást, hogy kárpótolja őket elvesztett hajukért. A per kimenetelét majd megirjuk hova dől el.

Suum cuique.

Összejártam nagy Magyarországot,
És hallottam sok szép furcsaságot;
Összejártam sárkányparipámon
S nem fizettem semmiféle vámon.
Összejártam nagy Magyarországot,
Olvastam a „Kecskeméti Láp"-ot.
Benne van szó hol egyről hol másról,
Egy helyen jó Keresztes Andrásról.
Mondja, hogy szép muzsikaszó mellett.
Társival több utcát bekerengett;
Bekerengett egy bizonyos órán,
De nem esett semmi baj az orrán.
Ám azért ő „csehek" vezetője . . .
Kérdés tettem én tehát felőle.
Mondta nékem a becsületes nép:
Az nem áll és nem állhat semmikép.
Jó Keresztes magyar ember talpig,
Szereti a hazát, hát nem alszik;
Nem közömbös, van közügyre gondja,
A mi szivén fekszik, azt kimondja.
Jó Keresztes olyan magyar ember,
Mint a legtöbb, - bor kell néki, nem ser.
Ráhuzatja a szép magyar nótát.
S maga nem fú szerencsétlen flótát.
Tisztviselő, bár nem húz-von senkit,
Rangkülönbség nélkül néz mindenkit;
Gaztettekre fellázad a vére . .
Nem ragadt folt soha jellémére.
Nem vezetett soha semmi muszkát,
Ostorozta a magyar katuskát;
Még „csehet" sem vezetett, csak magyart
Olyan polgárt, ki a balpárttal tart.

Csákány Laci,
a régi garaboncás deák.

Az ekeli ember.

Csunya ködös időben Komáromba ballagott az ekeli ember.

Már alig volt Komáromhoz egy negyed óra járásnyira, midőn eszébe jut, hogy pipára is kéne gyujtani.

Elővette tehát a dohányzácskót, a makra pipát, acélt, kohát, taplót. Azonban nagy szél is fujt, tehát megkelle fordulnia, hogy a tüz beleakadjon a taplóba.

Midőn aztán minden megvolt, s javába füstölt a dohány, tova ballagott, a nélkül azonban hogy visszafordult volna.

Már vagy jó egy órát poroszkált, midőn egyszer kifogyott a türelemből, s elkezdett kegyetlenül zugolódni.

— Ejnye a ki erre meg amarra azt a Pontius Pilátusát! — mormogá magában — annak a Komáromnak, tán bizony elszökött a helyiből, hogy már be nem érem!? . .

A mint azonban igy töprenkednék és zugolódnék, egyszer csak azt veszi észre a mi jámbor polgártársunk, hogy bizony ő nem Komáromba, hanem ismét az ekeli határba jutott.

Ekkor vágta aztán még csak mérgíben földhöz a sapkát, észrevévén a szörnyü megbotlását az ő elméjének;

Kiadó szállások.

Iten kiatantó van
Ety szopák putoral
solid egy fiatal embereknek
kivéve studentet.

Bejárat van a kapun földszint.
Elsődik emelet, kiadni egy szoba csak fiatal uraknak
behuzódni első novembr, szalas jó, szolgálat
pucolás és rámolás
Gazdaszon csinos. Gratis.

Itend van
1 emelet numero 10 jobbra balról
egy familiának kiadó,
feleség, 3—4 gyermek, magányos szobacicus.
3 szoba szép konyha, kamera,
pince és padtlás vizvezetig.
Feltidel nem lárma, a késő tekergés, csavargás
tilos van.

10.000 kötet a legjobb müvekből

A legujabb müvek is azonnal megrendelhetők

Kölcsön-Könyvtár.

Sulyok J.
PEST, dohányutca 2. sz. a.
a Bazárban,
az izr. templom átellenében.

Sulyok J.
PEST, dohány utca 2. sz. a.
az izr. templom átellenében.

Olcsó előfizetés

A regényirodalom disze

Kölcsönöket

bérházakra és jószágokra
eszközöl az ügyvédi iroda
Pesten, országut 10. szám, I. emelet.

Tanulóifjaknak ajánlva.

A legfinomabb, legjobb és legtartósabb aczél

„honvédtoll"

Pesten.

a hatvani és gránátosutcza czegletén
kapható
Győri Pál papirkereskedésében.

Minden létező
állampapirok, elsőbbségi
kötvények, sorsjegyek,
vasut-, bank- és iparrészvényeknek
vétele, eladása, valamint elcserélése.
Szelvények beváltása.

A cs. kir. börzeni bizományok
készpénzfizetés vagy 10% előpénz mellett teljesittetnek.

Mindennemü sorsjegyek
havonkénti részletfizetés mellett — 5 fttól felfelé — eladatnak.

Rothschild & Comp.

Opernring 21.

Bécsben.

minden huzásnál érvényes
20-ad részvényjegyek
minden további utánfizetés nélkül.
az

40-ed	1839. cs. k. osztr. államsorsjegyre	6 ft.
20-ad	1860. cs. k. osztr. államsorsjegyre	8 ft.
20-ad	1874-ki magyar jut. sorsjegyre .	7 ft.
20-ad	1870-ki török vasuti sorsjegyekre (36 huzásnál érvényesek) .	4 ft.

A „HAZA"

életbiztositó és hitelbank.

Alaptőke 3.000,000 frt. oszt. ért.

Különböző tartalékbani összes alapja 1.247,506 frt. 43 kr.

Igazgatóság Pesten.

Elnök: *Gróf Forgách Antal*, k. belső titkos tanácsos, több lovagrend vitéze, m. orsz. képviselő stb. *Gróf Nádasdy Lipót*, b. titkos tanácsos, Komárommegye örökös főispánja stb.
Alelnök: *Gróf Szapáry Gyula*, m. orsz. képviselő stb.

Igazgatók: *Grabovszky György*, nagykereskedő, kir. tanácsos. *Koppél L. M.*, nagykereskedő stb. *Nádossy György*, nagykereskedő stb. *Szumrák Frigyes*, nagykereskedő stb.

Igazgatóság Bécsben.

Alelnök: Koromlai lovag, *Schey Károly*, nagybirtokos stb.
Igazgatók: *D'Israeli Mosco*, az Israeli és Benvenisti bankház főnöke. *Gróf Hardegg Domokos*, nagybirtokos stb. *Kolischer József*, nagybirt. stb.
Vezér-igazgató: *Kiss Zsigmond*,

A bank az életbiztositás minden műveleteit a **legolcsóbb dijak és legelőnyösebb** feltételek mellett közvetiti, és az előforduló haláleseteket, melyek után eddig **631,749 frt 56 kr.** kifizettetett, a legpontosabban és leggyorsabban elintézi. Ezen eljárásának köszönheti, hogy közel **21 millio forint** érvényben álló biztositásai vannak, melyek után az évi dijbevétel mintegy

egy millio forint.

Kimeritő felvilágositással és programmokkal szivesen szolgálnak: a bankigazgatóság **Pesten, Deák Ferenczutcza 5. sz., Bécsben, Esslinggasse Nr. 18,** valamint a bank vidéki fióktelepei.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly** Pest, 1872. Nyomatott Neuer I.nál.